

на Х. Димитровата Дружина Дунавъ-тъ, незабавно испраща единъ силенъ отрядъ отъ запѣи, башибозуци и черкези за да се разбие Х. Димитровата Дружина: испратенъ отъ Мидхадъ Паша, тогавашенъ Валія въ Русчукъ, който тоя воененъ отрядъ срѣщналъ при едно турско село Саръ-яръ зовимо; и се почнахъ тамъ една страшна битка. — Вжодушевениятъ впрочемъ юнаци на Х. Димитровата Дружина като левове се хвърлятъ врѣхъ Турцитѣ, избиватъ много отъ тѣхъ даже и самія имъ началникъ (бинбашията) убиватъ; мъжественно отблъсватъ своитѣ нападатели, и — заминуватъ къмъ Балкана. Но като достигнали близо при селото Караесенъ въ Рушидъ Беювата курія, нападатъ се пакъ ненадѣйно отъ турска рѣдovна войска, която бѣше испратилъ Мюдюринъ отъ Свищовъ, по заповѣдъ на Мидхадъ Паша. Тукъ се отвори една още по страшна битка отъ пхрвата, въ която Ст. Караджата показа голѣмо юначество; който, слѣдъ като изби много Турци, хвърлилъ се като разярень левъ да преслѣдва своитѣ нападатели Турцитѣ; за жялость обаче, тѣ го злѣ наранѣватъ, улавятъ го и го зематъ въ плѣнъ. Отсетнѣ го доведохъ го тукъ въ Тжрново на кола, и — отъ тукъ въ Русчукъ; дѣто го и бѣхъ поставили въ болницата да се цѣри отъ ранитѣ си, дѣто впрочемъ славния тоя юнакъ Стефанъ Караджа се и поминѣ. — Вѣчна му память!..

Освенъ Стефанъ Караджа, турската войска улови и знаменосеца на Х. Димитровата Дружина, въ битката въ Рушидъ Беювата курія, Мхнзова отъ Лясковецъ и го обѣсихъ тукъ въ Тжрново на мѣстността „Дараджа“ зовима, що се намира на края на града къмъ Маринополе. При това, слѣдъ побѣдяването на Х. Димитровата Дружина въ пустията, Мидхадъ-паша бѣ строго заповѣдалъ: „да се изловятъ всичкитѣ съучастници на това вжзстаніе, даже и оніе, врѣхъ които е имало нѣкакво подозрително сжмнѣніе. Въ слѣдствие на тая заповѣдъ, много отлични млади Българи изловихъ въ Свищовъ, и ги закарахъ въ Русчукъ обвжзани въ желѣза; отъ които нѣкои пуснахъ, а други испратихъ въ заточеніе. —